

רמב"ם הלכות מאכלות אסורות פרק טו הלכה יח

אבל כחל שנתבשל עם הבשר בששים וכחל מן המנין, הואיל והכחל מדבריהם כמו שביארנו הקלו בשיעורו. +/השגת הראב"ד/ וכחל מן המנין הואיל והכחל מדבריהם. א"א ויש נותן טעם טוב מזה מפני שהוא היתר כשהוא בעצמו. +

שולחן ערוך יורה דעה הלכות בשר בחלב סימן צ סעיף א

הכחל (פי' הדד של הבהמה), אסור מדברי סופרים, שאין בשר שנתבשל בחלב שחוטה אסור מן התורה. לפיכך אם קרעו ומירק החלב שבו, מותר לצלותו ולאכלו. ואם קרעו שתי וערב, וטחו בכותל עד שלא נשארה בו לחלוחית חלב, מותר לבשלו עם הבשר. וכחל שלא קרעו, בין של קטנה שלא הניקה בין של גדולה, אסור לבשלו. ואם עבר ובשלו, בפני עצמו, (וכ"ש אם צלאו), מותר לאכלו. ואם בשלו עם בשר אחר, משערין אותו בששים, וכחל מן המנין. כיצד, אם היה הכל עם הכחל כמו ששים בכחל, הכחל אסור והשאר מותר. ואם היה בפחות מששים, הכל אסור. בין כך ובין כך, אם נפל לקדירה אחרת, אוסר אותה, ומשערין בו בסי' כבראשונה; שהכחל עצמו שנתבשל נעשה כחתיכה האסורה. ואין משערין בו אלא כמות שהוא בעת שנתבשל, לא כמות שהיה בשעה שנפל. הגה: ויש אומרים דאם נפל תחלה לקדירה שאין בה סי', ונאסר הכחל, אם נפלה אחר כך לקדירה אחרת, אין הכחל מצטרף לסי' (טור בשם הרשב"א ודי"ע לר"ן דלא כב"י לר"ן), וכן עיקר.

שולחן ערוך יורה דעה הלכות תערובות סימן צח סעיף ח

כחל מתבטל בתשעה וחמשים. הגה: כל האיסורים הנוהגין בזמן הזה כולם מתבטלים בששים, מלבד חמץ בפסח ויין נסך, כאשר נתבאר בהלכותיהם (טור), ובלבד שהאיסור אינו נותן טעם בקדירה, אבל אם נותן טעם באותה קדירה, והוא אסור מצד עצמו, אפילו באלף לא בטיל כל זמן שמרגישין טעמו. ולכן מלח ותבלין מדברים דעבידי לטעמא, אם אסורים מחמת עצמן אינן בטילים בששים (בארוך כלל כ"ה וע"ל סוף סימן ק"ה).

רמב"ם הלכות מאכלות אסורות פרק טו הלכה יז

שאר איסורין שבתורה כולן כגון בשר שקצים ורמשים וחלב ודם וכיוצא בהן שיעורן בששים, כיצד כזית חלב כליות שנפל לתוך ששים כזית מחלב האליה הכל מותר, נפל לפחות מששים הכל אסור, וכן אם נפל כשעורה חלב צריך שיהיה שם כמו ששים שעורה וכן בשאר איסורין, וכן שומן של גיד הנשה שנפל לקדרה של בשר משערין אותו בששים, ואין שומן הגיד מן המנין, ואף על פי ששומן גיד הנשה מדבריהם כמו שביארנו, הואיל וגיד הנשה בריה בפני עצמה החמירו בו כאיסורי תורה, והגיד עצמו אין משערין בו ואינו אוסר שאין בגידים בנותן טעם.

שולחן ערוך יורה דעה הלכות תערובות סימן ק סעיף ב

דבר שהוא בריה שנתבשל עם ההיתר, אם אינו מכירו הכל אסור, והרוטב בנותן טעם. ואם מכירו, זורקו, והאחרים והרוטב צריך שיהיה בהם סי' כנגדו, חוץ מגיד הנשה שאין טעמו אוסר, דאין בגידים בנותן טעם, אבל

שמנו, אוסר, וצריך ששים כנגדו להתיר הרוטב. לפיכך ירך שנתבשל עם גידו, אם מכירו זורקו, וכל השאר מותר, אם יש בו ס' כנגד שמנו. ואם אינו מכירו, כל החתיכות אסורות. ואם יש בקדירה ס' כנגד השומן, מותר הרוטב; ואם לאו, אסור. ואם נמוח הגיד ואינו ניכר, צריך גם כן ס' כנגדו.

רמב"ם הלכות מאכלות אסורות פרק טו הלכה יט

ביצה שנמצא בה אפרוח שנשלקה עם ביצים המותרות אם היתה עם ששים ואחת והיא הרי הן מותרות, היתה עם ששים בלבד נאסרו הכל מפני שהיא בריה בפני עצמה עשו היכר בה והוסיפו בשיעורה.

שולחן ערוך יורה דעה הלכות תערובות סימן צח סעיף ז

ביצה שיש בה אפרוח או טפת דם שנתבשלה עם אחרות, צריך ששים ואחת לבטל פליטתה.

ש"ך יורה דעה סימן צח ס"ק כד

כד (פמ"ג) לבטל פליטתה. לאפוקי לבטל היא עצמה אם אינו מכירה דאז חשיבה בריה כשיש בה אפרוח וכדלקמן ר"ס ק' וע"ל ס"י פ"ו סעיף ה' ו' נתבארו דינים אלו על נכון וע"ל ס"י ק"ה ס"ק ב' :

שולחן ערוך יורה דעה הלכות תערובות סימן ק סעיף א

בריה, דהיינו כגון נמלה או עוף טמא וגיד הנשה ואבר מן החי **וביצה שיש בה אפרוח וכיוצא בהם, אפילו באלף לא בטל.** ואין לו דין בריה, אלא אם כן הוא דבר שהיה בו חיות, לאפוקי חטה אחת של איסור. וכן צריך שיהא דבר שאסור מתחלת ברייתו, לאפוקי עוף טהור שנתנבל ושור הנסקל. וכן צריך שיהיה דבר שלם, שאם יחלק אין שמו עליו, לאפוקי חלב. וכן צריך שיהיה שלם. הגה: ועיקר גיד הנשה אינו אלא על הכף בלבד, והוא כרוחב ד' אצבעות, ואם הוא שלם מקרי בריה. (בארוך כלל כ"י כ"ח).

שולחן ערוך יורה דעה הלכות בהמה וחיה טהורה סימן פו סעיף ה

ביצת עוף טמא שנתבשלה עם אחרות, אם היא בקליפתה, אינה אוסרת. ואם היא קלופה, אוסרת, (ואם היא נקובה, דינה כקלופה) (ארוך כלל מ"ב והג"ה ש"ד) וצריך ס"א ביצים של היתר כנגדה לבטלה, (ואפילו אינה שלימה רק טרופה) (בארוך וב"י בשם הרשב"א). ואם נתבשלה בתבשיל של היתר, אין צריך אלא ששים מן התבשיל, לבטלה. וביצה שיש בה אפרוח או דם, אוסרת המתבשל עמה, אפילו אם אינה קלופה. הגה: וקליפות האיסור מצטרפים גם עם ההיתר לבטל האיסור, וכ"ש קליפות ההיתר. (תא"ו נט"ו וירושלמי וש"ס עיין ס"ק י"ד). וע"ל סימן צ"ט.

שולחן ערוך יורה דעה הלכות בהמה וחיה טהורה סימן פו סעיף ו

ביצת טריפה ונבלה, דינה כדין ביצת עוף טמא, דכל שאינה קלופה ונתבשלה עם אחרות אינה אוסרת, דמיא דביעי בעלמא הוא. הגה: ו"א דכל ביצים דינם שוה ואוסרים, אפילו אינם קלופים (טור בשם בה"ת ורוב הפוסקים). וכן יש לנהוג במקום שאין הפסד מרובה, אבל בהפסד מרובה יש לסמוך אמקילין.